

Hof van beroep
te Gent

1^e Kamer

Terechzitting
van
21-06-2007
Verblijfsvergunning

f° 156

2007/RK/92

in de zaak van:

BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de Federale Minister van Binnenlandse Zaken, wiens burelen gevestigd zijn te 1000 BRUSSEL, Koningsstraat 94,

appellante, hebbende als raadsman mr. DECORDIER Carmenta, advocaat te 9041 OOSTAKKER, Harlekijnstraat 9

tegen:

1. **I. [REDACTED] V. [REDACTED]** geboren te **[REDACTED]** ex USSR, thans Kazachstan, op **[REDACTED]**, en
2. **I. [REDACTED] N. [REDACTED]**, geboren te **[REDACTED]**, ex USSR, thans Russische Federatie,

handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van vertegenwoordiger van hun minderjarige zoon **I. [REDACTED] A. [REDACTED]** geboren te **[REDACTED]**, Kazachstan op **[REDACTED]** 1993,

3. **I. [REDACTED] I. [REDACTED]** geboren te **[REDACTED]**, ex USSR, thans Kazachstan, op **[REDACTED]** 1986,

allen wonende te **[REDACTED]**,

geïntimeerden, hebbende als raadsman mr. DEKUYPER Marnix, advocaat te 8400 OOSTENDE, Léon Spillaertstraat 45 bus 1

f 157

velt het Hof het volgende arrest:

1.

Het hoger beroep tegen de beschikking in kort geding, verleend op 28 maart 2007 door de waarnemend voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, is tijdig en regelmatig.

De partijen werden in openbare terechtzitting gehoord in hun middelen en conclusies en het hof nam kennis van de overgelegde stukken.

Advocaat-generaal P. Kenis heeft, gelet op de omstandigheden, terstond mondeling advies verleend. De appellante wenste hierop niet te repliceren.

De geïntimeerden hebben hierop bij monde van hun raadsman onmiddellijk gerepliceerd.

Alles gebeurde met inachtneming van artikel 24 van de wet van 15 juni 1935.

2.

De geïntimeerden zeggen op 23 maart 2000 België te zijn binnengekomen.

Op 27 maart 2000 vroegen zij de erkenning van vluchteling aan. Zij werden terzake gehoord.

De gemachtigde van de federale minister van binnenlandse zaken verklaarde op 16 mei 2000 de asielaanvraag van de geïntimeerden onontvankelijk.

Deze beslissing werd hen ter kennis gebracht samen met een bevel om het grondgebied te verlaten.

De geïntimeerden tekenden evenwel een dringend beroep aan tegen deze beslissing.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigde bij beslissing van 09.04.2001 bovenvermelde beslissing.

Op 10 mei 2001 dienden de geïntimeerden dan ook een verzoek tot schorsing en nietigverklaring in bij de Raad van State.

Bij beslissing van 7 februari 2002 verwierp de Raad van State de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring.

Op 4 januari 2002 dienden de geïntimeerden een aanvraag in tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9.3. Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Deze vraag werd onontvankelijk verklaard bij beslissing van 12 september 2003.

Deze beslissing werd aan de geïntimeerden betekend op 6 november 2003.

Op 24.12.2003, 08.12.2004 en 13.09.2005 dienden de geïntimeerden nogmaals aanvragen in om machtiging tot verblijf op grond van artikel

f° 1578

9.3. Vreemdelingenwet van 15.12.1980.

Deze drie aanvragen werden alle drie afgewezen als onontvankelijk.

Op 4 januari 2007 dienden de geïntimeerden dan nogmaals een aanvraag in tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, lid 3 Vreemdelingenwet.

Kort daarna, meer bepaald op 24 januari 2007 werd dan huidig kort geding aangevangen met als vordering: De appellante te veroordelen om aan de geïntimeerden "een tijdelijke machtiging te verlenen tot inschrijving in het vreemdelingenregister van hun verblijfplaats tot op het einde van de studies van I. T. en A. T."

Gedaagde (appellante) te veroordelen om aan verzoekers (geïntimeerden) een som van 250,00 euro te betalen per dag vertraging van inschrijving van verzoekers (geïntimeerden) in het vreemdelingenregister en dit vanaf de achtste dag na betekening van de tussen te komen beschikking tot op de dag van de materiële afgifte van verblijfsmachtiging aan verzoekers (geïntimeerden)".

Bij de bestreden beschikking wordt de vordering ontvankelijk en als volgt gegrond verklaard:

"Schorten de uitvoerbaarheid van het hoger bedoelde destijds uitgevaardigde uitwijzingsbevel op tot drie maanden na de dag waarop verweerders (appellantes) bevoegde administratie over de door eisers (geïntimeerden) op 8 september 2005 en 4 januari 2007 in toepassing van art. 9, 3° lid van de Vreemdelingenwet ingediende aanvraag tot machtiging tot verblijf in België zal hebben beslist en haar beslissing aan eisers (geïntimeerden) zal hebben medegedeeld..."

3.

In haar akte hogerberoep vraagt de appellante de bestreden beschikking teniet te doen en te zeggen voor recht dat de door de geïntimeerden gestelde vordering onontvankelijk is, minstens ongegrond.

Ondergeschikt is de appellante van oordeel dat geen dwangsom kan worden toegekend.

In hoger beroep hernemen de geïntimeerden hun vordering zoals voor de eerste rechter gesteld. Dit houdt dus een incidenteel beroep in.

4.

Voorafgaandelijk dient opgemerkt dat de eerste rechter zich vergist waar hij melding maakt van een aanvraag op grond van artikel 9.3. Vreemdelingenwet van 08.09.2005.

Het gaat hier om de aanvraag ingediend op 13.09.2005, evenwel opgemaakt op 08.09.2005.

Deze aanvraag werd bij beslissing van 30 oktober 2006 afgewezen als onontvankelijk.

Enkel de aanvraag om machtiging tot verblijf van 4 januari 2007 is dus nog hangende.

5.

De vordering strekt ertoe aan de geïntimeerden een voorlopige verblijfsvergunning te verlenen tot het einde van de studies van I [REDACTED]

T [REDACTED] en A [REDACTED] T [REDACTED]

In feite houdt dit dus in de tenuitvoerlegging te verbieden van het bevel om het grondgebied te verlaten, dat aan de geïntimeerden door de appellante werd betekend op 16 mei 2000.

De vordering van de geïntimeerden is duidelijk onverenigbaar met het hen betekende uitvoerbare bevel om het grondgebied te verlaten.

Het hof kan zich niet in de plaats stellen van de administratie om de opportuniteit van de voormelde maatregel, houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, te onderzoeken.

Het principe van de scheiding der machten laat wel een beroep op het juridictioneel toezicht van de justitiële rechter toe wanneer het bestaan van een (burgerlijk) subjectief recht als grondslag van de rechtsvordering wordt aangevoerd.

Om van een subjectief recht te kunnen spreken moet er sprake zijn van een precieze verplichting voor de overheid om een bepaalde handeling te stellen of om zich daarvan te onthouden tegenover de rechtsonderhorige, die daarenboven een belang moet hebben wil hij zich op dit subjectief recht kunnen beroepen.

De geïntimeerden achten het subjectief recht op onderwijs geschonden.

De geïntimeerden tonen niet ten genoegen van recht aan hoe de appellante ten overstaan van hen het recht op onderwijs heeft geschonden.

De geïntimeerden kregen inderdaad het bevel om het grondgebied te verlaten.

Niets laat toe te veronderstellen dat de kinderen in het land van herkomst geen onderwijs zouden kunnen genieten of dat het onderwijs aldaar niet conform de bepalingen van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (afgekort I.V.R.K.) zou worden georganiseerd. Zo de continuïteit van de studies van de kinderen in het gedrang komt, is dit louter en alleen te wijten aan het feit dat de ouders geen gevolg hebben gegeven aan het bevel van 16 mei 2000. Zij zijn hier illegaal gebleven. Dit is een beslissing die zij hebben genomen en waarvan men de verantwoordelijkheid niet kan, noch mag, afwentelen op de appellante.

De duur van de asielprocedure heeft een goed jaar geduurd, wat zeker niet onredelijk lang is (27.03.2000 tot 09.04.2001).

De geïntimeerden kunnen geen rechten putten uit het feit dat zij zelf hebben beslist hier verder illegaal te verblijven.

In zoverre de geïntimeerden kritiek uitoefenen op de beslissing van 30.10.2006 (verwerping van de aanvraag van 13.09.2005 om machtiging tot verblijf op grond van art. 9.3. Vreemdelingenwet) dienen zij zich te wenden tot de Raad van State.

Het zich uitspreken over het al dan niet rechtmatig zijn van deze beslissing behoort toe aan de Raad van State.

Bij gebrek aan bewijs van schending van enig subjectief recht dient de vordering dan ook te worden afgewezen als ongegrond.

Het is evenwel nuttig en wenselijk, gelet op het reeds ver gevorderd zijn van het school- en studiejaar, akte te nemen van het schrijven van de Minister van Binnenlandse Zaken aan het college van Burgemeester en Schepenen van het Stadsbestuur Blankenberge, waarin te lezen staat: *"Ik ben echter niet ongevoelig voor de inzet en het schoolresultaat van Juffrouw I. T. Indien zij inderdaad ingeschreven is in het tweede jaar bachelor aan de universiteit Gent, zal ik aan mijn administratie opdracht geven het bevel om het grondgebied te verlaten van deze familie te verlengen tot medio 2007 om de kinderen toe te laten het schooljaar af te maken..."*

Het Hof neemt aan dat de Minister van Binnenlandse Zaken evenzeer begrip zal hebben voor de situatie van het gezin, mocht juffrouw Inna Tchourakova niet slagen in de eerste zitting en deelneemt aan de tweede zitting.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk;
Wijst het incidenteel beroep af als ongegrond;
Verklaart het hoger beroep als volgt gegrond:
Doet de bestreden beschikking teniet en opnieuw wijzende:

Wijst de oorspronkelijke vordering af als ongegrond;
Neemt akte van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken om zijn administratie opdracht te geven het bevel om het grondgebied te verlaten van de geïntimeerden te verlengen tot medio juli 2007 om de kinderen toe laten hun schooljaar af te maken;

Verwijst de geïntimeerden tot de kosten, verbonden aan beide instanties;
Deze dienen in hun hoofde dan ook niet te worden begroot;
De kosten in hoofde van de appellante bedragen, rekening houdende met de opgave:

- rolrecht hoger beroep:	p.m.
- uitgavenvergoeding:	€ 54,14
- rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg:	€ 121,47
- rechtsplegingsvergoeding hoger beroep:	€ 242,94.

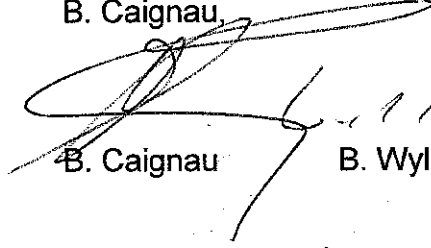
° *K61*

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, EERSTE KAMER, zitting houdende in burgerlijke zaken, van EENENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN ZEVEN.

Aanwezig :

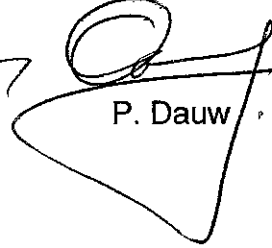
G. Brugmans,
P. Dauw,
B. Wylleman,
L. Vandenberghe,
B. Caignau,

Kamervoorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Advocaat-generaal,
Griffier,

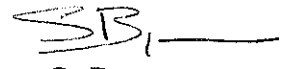

B. Caignau

B. Wylleman

P. Dauw

G. Brugmans

Rep. nr. 2007/3681

